

Reactie wetsvoorstel ‘Wet veilighavenregels Wet minimumbelasting 2024’

De NOB verwelkomt de introductie van de internationaal overeengekomen veilighavenregels uit het Side-by-Side pakket en de terugwerkende kracht van bepaalde administratieve richtsnoeren. In deze reactie vraagt de NOB om verduidelijking op verschillende punten:

1. Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veilighavenregel

Artikel 8.11bc WMB 2024 - Aanpassingen na afloop van het verslagjaar

De NOB verwelkomt de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veilighavenregel, omdat het op bepaalde punten de behandeling verduidelijkt van feitencomplexen die onder de reguliere effectieve tariefsberekening onduidelijk zijn. Bijvoorbeeld bij verrekenprijsaanpassingen wordt in het voorgestelde artikel 8.11bc WMB 2024 geregeld dat deze in de regel tot een aanpassing van het inkomen en de betrokken belastingen leiden in het jaar van de aanpassing. Onder de reguliere effectieve tariefsberekening is het niet per definitie duidelijk of hetzelfde zou gelden. Stel bijvoorbeeld dat in 2028 een verrekenprijsaanpassing wordt toegepast die ziet op een transactie uit 2026. In deze casus lijkt vooralsnog onduidelijk of in de bijheffing-informatieaangifte van 2026 rekening gehouden dient te worden met de arm's lengthcorrectie op de transactie, terwijl deze pas tot een acute belastinglast leidt in de financiële verslaggeving van 2028. De NOB verzoekt om aan te geven of de visie gedeeld wordt dat het redelijk is om, waar sprake is van een interpretatieve onduidelijkheid in de reguliere effectieve tariefsberekening, interpretatieve waarde te putten uit de wijze waarop de materie geregeld wordt voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veilighavenregel. **[Vraag 1]** Dat zou dan in deze casus betekenen dat de arm's lengthcorrectie pas in 2028 wordt toegepast en wordt aangegeven in de bijheffing-informatieaangifte. Dat zou de symmetrie bevorderen aangezien in dat jaar ook de acute belastinglast gerapporteerd wordt.

De NOB verzoekt te verhelderen hoe het voorgestelde artikel 8.11bc lid 5 WMB 2024 uitwerkt in een aantal situaties. Het voorgestelde artikel 8.11bc lid 5 WMB 2024 staat toe dat een neerwaartse aanpassing van betrokken belastingen die relateert aan een eerdere verslaggevingsperiode uit de effectieve tariefberekening van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veilighavenregel kan worden geëlimineerd, indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Dat kan als gevolg hebben dat het effectieve tarief niet verstoord (verlaagd) wordt voor een neerwaartse correctie van de belastingpositie van de eerdere verslaggevingsperiode. De voorwaarden hiervoor staan in onderdeel a en b van het vijfde lid. Onderdeel a ziet op de situatie dat de betroffen periode, waar de correctie op ziet, een jaar was waarin de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel werd toegepast voor de jurisdictie. Onderdeel b lijkt te zien op de situatie waarin dat niet het geval was, en lijkt te zien op de situatie dat de reguliere effectieve tariefsberekening van toepassing is (en er dus geen veiligehavenregel van toepassing is op de jurisdictie voor het betroffen jaar).

Kort gezegd wordt aan onderdeel a voldaan, indien, bij terugwenteling van de negatieve belastinglast, het vereenvoudigde effectieve belastingtarief voor het jaar waarop de correctie ziet, nog steeds boven het minimumtarief van 15% zou zijn. Aan onderdeel b wordt voldaan indien, bij terugwenteling naar het jaar waarop de correctie ziet, het effectieve belastingtarief op basis van de reguliere effectieve tariefsberekening nog steeds boven de 15% zou zijn.

De NOB verzoekt allereerst te verhelderen hoe omgegaan dient te worden met de situatie dat de correctie relateert aan een jaar waarin zowel de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel als de reguliere effectieve tariefsberekening niet van toepassing zijn, bijvoorbeeld een jaar waarin de de minimisuitzondering van artikel 8.7 WMB 2024 of de kwalificerend landenrapportveiligehavenregel van artikel 8.8 WMB 2024 van toepassing zijn op de jurisdictie. **[Vraag 2]**

Daarnaast verzoekt de NOB te verduidelijken of onderdeel a en b van het voorgestelde vijfde lid, strikte alternatieven zijn, of dat indien niet aan onderdeel a voldaan wordt, wel nog getoetst kan worden aan onderdeel b. Stel dat het gaat om de belastingpositie van een Nederlandse BV in 2026, die in 2028 neerwaarts gecorrigeerd wordt. In 2026 werd de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel toegepast ten aanzien van de jurisdictie Nederland. Stel verder dat indien de neerwaartse correctie in 2028 teruggewenteld zou worden naar 2026, dat het vereenvoudigde effectieve belastingtarief voor Nederland lager zou worden dan 15%, en onderdeel a dus niet kan worden toegepast. Heeft de groep dan alsnog de mogelijkheid om een volledige berekening te maken, en aan te tonen dat, bij terugwenteling van de negatieve belastinglast, de reguliere effectieve tariefsberekening nog steeds boven de 15% zou zijn, onder onderdeel b? **[Vraag 3]**

Artikel 8.11c WMB 2024 - Vereenvoudiging verrekenprijzen

Het voorgestelde artikel 8.11c WMB 2024 regelt de toepassing van verrekenprijsaanpassingen. Uit lid 1 volgt dat, indien de verrekenprijs wordt aangepast, de effecten hiervan in het jaar dat de aanpassing wordt aangebracht in het vereenvoudigde effectieve belastingtarief worden geïmputeerd.

Lid 2 beschrijft dat het bedrag van de aanpassing bestaat uit het verschil tussen:

- ‘a. het bedrag dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard bij de betrokken groepsentiteit in aanmerking is genomen ter zake van de transactie; en*
- b. het bedrag dat overeenkomstig het arm’s-lengthbeginsel voor die transactie in aanmerking wordt genomen.’*

De NOB verzoekt om te verduidelijken hoe deze regel toegepast dient te worden indien sprake is van opvolgende verrekenprijsaanpassingen in verschillende jaren. Om een voorbeeld te geven: stel dat een Nederlandse BV structureel te laag vergoed wordt voor diens functionaliteit. De commercieel overeengekomen vergoeding bedraagt € 200 in 2026. De zakelijke vergoeding, zoals ingeschat door de BV, is echter € 300, en dat is het bedrag dat ook in de Vpb-aangifte van de BV wordt aangegeven. In 2028 corrigeert de Nederlandse Belastingdienst echter de vergoeding naar een bedrag van € 600.

Een zuiver tekstuele lezing van het tweede lid van artikel 8.11c zou dan een correctie van het inkomen van $\text{€ } 600 - / - \text{€ } 200 = \text{€ } 400$ vereisen. Immers, € 200 is het bedrag dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard in aanmerking is genomen ter zake van de transactie, en € 600 is het bedrag dat overeenkomstig het arm’s lengthbeginsel in aanmerking wordt genomen. Dit zou echter tot een dubbelstelling leiden. In 2026 wordt ook al een correctie toegepast van $\text{€ } 300 - / - \text{€ } 200 = \text{€ } 100$. De NOB verzoekt om te verduidelijken dat de arm’s lengthcorrectie slechts wordt toegepast voor zover het inkomen niet al gecorrigeerd is in het eerdere jaar. Dat zou dan betekenen dat in 2028 een correctie wordt toegepast van $\text{€ } 600 - / - \text{€ } 200 - / - 100 = \text{€ } 300$. **[Vraag 4]**

Artikel 8.11d WMB 2024 en artikel 13.2 WMB 2024 - Vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva

Op pagina 33 van het Side-by-side-pakket is het volgende vermeld:

‘An MNE Group can apply the M&A Simplification to compute the Simplified ETR provided that all of the assets (except for goodwill) and liabilities for which a GloBE-to-book Difference is identified for the Tested Jurisdiction have the same tax basis before and after the M&A Transaction and corresponding deferred tax assets or liabilities accrued at a rate that equals or exceeds the Minimum Rate.’

Hierin leest de NOB dat de M&A Simplification een keuze van de MNE-groep betreft. Dit wordt bevestigd in het recente document Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – GloBE Information Return (September 2026), pagina 34. Daar staat de M&A Simplification als een jaarlijkse keuze vermeld.

Artikel 8.11d lid 2 WMB 2024 is echter imperatief geredigeerd. Dat wijst erop dat de M&A Simplification geen keuze betreft. De NOB vraagt te verduidelijken of de M&A Simplification ter keuze van de MNE-groep staat. Indien dat het geval is, dient ook artikel 13.2 WMB 2024 te worden aangepast. **[Vraag 5]**

De NOB wijst erop dat artikel 8.11d lid 8 sub a abusievelijk naar artikel 9.2 lid 2 WMB 2024 lijkt te verwijzen. De NOB denkt dat deze verwijzing naar artikel 9.2 lid 9 WMB 2024 zou moeten verwijzen, aangezien dat het equivalent is van artikel 6.2.2 van de Modelregels, en naar dat artikel verwezen wordt in de Side-by-Side Package (pagina 16, punt 21, onder a). **[Vraag 6]**

2. Tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veilige haven

Artikel 8.14 WMB 2024

De NOB verwelkomt het feit dat voorgesteld wordt om met terugwerkende kracht de diverse administratieve richtsnoeren in te voeren. Echter vraagt de NOB nog aandacht voor het volgende. Op basis van het voorgestelde onderdeel G wordt een wijziging aangebracht ten aanzien van de onderbelastewinstbijheffingveilighavenregel van artikel 8.14 WMB 2024. Kort gezegd komt de wijziging erop neer dat ook verslagjaren die eindigen uiterlijk 3 januari 2027 in aanmerking komen voor de veilighavenregel, om groepen te faciliteren die een wisselend verslagjaar van 52/53 weken hanteren. Daarbij geldt volgens het huidige artikel 8.14 WMB 2024 al de voorwaarde dat het verslagjaar uiterlijk aangevangen is op of voor 31 december 2025.

Voorgesteld wordt om onderdeel G terug te laten werken tot en met 31 december 2025 en voor het eerst toepassing te laten vinden met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025, ingevolge artikel II, onderdeel b. De NOB constateert dat het zou kunnen voorkomen dat een groep een verslagjaar heeft dat wel onder de reikwijdte van de wijziging zou moeten vallen, maar nu letterlijk gezien er niet onder lijkt te vallen, in de situatie dat het verslagjaar aangevangen is op een eerdere dag dan 31 december 2025. Bijvoorbeeld bij een groep met een verslagjaar op basis van 52 of 53 weken, zou het kunnen voorkomen dat het verslagjaar aangevangen is op 28 december 2025 en eindigt op 3 januari 2027.

Deze groep lijkt nu ondanks de wijziging van artikel 8.14 WMB 2024 niet in aanmerking te komen voor toepassing van deze regel, omdat de voorgestelde wijziging pas toepassing vindt voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025. De NOB geeft in overweging om te verduidelijken dat de wijziging van artikel 8.14 WMB 2024 ook terugwerkende kracht heeft naar groepen die in een situatie verkeren vergelijkbaar met die zoals geschetst in het voorbeeld. De NOB meent dat de bepaling zou moeten terugwerken naar 31 december 2024. **[Vraag 7]**

3. Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en uiteindelijkkemoederentiteit-veiligehavenregel

Artikel 8.15 en artikel 8.16 WMB 2024

De NOB begrijpt op basis van het voorgestelde artikel 8.15 lid 3 WMB 2024 dat het niet nodig is voor de jurisdictie om opgenomen te zijn in het Central Record om in aanmerking te komen voor toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Kan dit worden bevestigd gelet op de FAQ van de Europese Commissie van 29 mei 2026 over Cyprus? **[Vraag 8]** De NOB vraagt zich verder af of inzicht kan worden gegeven in de verzoeken die door jurisdicties zijn gedaan om in aanmerking te komen voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de uiteindelijkkemoederentiteit-veiligehavenregel? **[Vraag 9]**

4. Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel

Artikel 8.17 WMB 2024

In de MvT wordt aangegeven dat de innovatiebox niet kwalificeert voor de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Ter onderbouwing wordt opgemerkt dat bij toepassing van de innovatiebox geen één-op-één-koppeling bestaat tussen de gemaakte uitgaven en het voordeel uit de innovatiebox, waardoor het voordeel onder omstandigheden hoger kan zijn dan de gemaakte uitgaven. Daarom zou de innovatiebox niet kwalificeren als een fiscale stimuleringsregeling die wordt berekend aan de hand van gemaakte uitgaven (expenditure-based tax incentive).

De veiligehavenregel is echter niet uitsluitend van toepassing op expenditure-based tax incentives, maar ook op fiscale stimuleringsregelingen die worden bepaald aan de hand van de hoeveelheid materiële goederen die in een staat worden geproduceerd (production-based tax incentives). Het Side-by-Side-pakket licht toe dat production-based tax incentives een zelfstandige categorie vormen, waarbij het fiscale voordeel direct verband houdt met een bepaalde output of activiteit. Daarbij noemt het Side-by-Side-pakket onder meer regelingen die zijn gebaseerd op een vermindering van emissies. Daarnaast vermeldt het Side-by-Side-pakket dat production-based tax incentives onder meer betrekking kunnen hebben op manufacturing activities, de productie van elektriciteit en processing activities zoals extraction en refining.

De MvT gaat uitsluitend in op de vraag waarom de innovatiebox volgens het kabinet niet kwalificeert als expenditure-based tax incentive, maar bevat geen afzonderlijke analyse van de vraag of de innovatiebox mogelijk kan kwalificeren als production-based tax incentive.

Kan worden bevestigd dat de Nederlandse implementatie van production-based tax incentives in lijn met het Side-by-Side-pakket dient te worden uitgelegd? **[Vraag 10]** Kan voorts worden aangegeven of de uitlating in de MvT over het niet kwalificeren van de innovatiebox uitsluitend ziet op de categorie expenditure-based tax incentives en niet op de categorie production-based tax incentives? **[Vraag 11]**

